

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Decizia nr.722

Dosar nr.7749/22013

Şedinţa publică de la 11 martie 2016

Preşedintele: Eugenia Marin

- Judecător
- Lilianna Vişan
- Dăna Larina Vartires
- Alice Leasă
- Judecător
- Magistral asistent

&&&

Pe rol se află soluţionarea recursului declarat de reclamanta Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România împotriva sentinţei civile nr. 2397 din 16 septembrie 2014, pronunţată de Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal.

La apelul nominal se prezintă recurenta-reclamantă Asociaţia Generală a Vânătorilor şi Pescarilor Sportivi din România, prin consilier juridic Datcu Adrian, intimatul-pârât Ministerul Tineretului şi Sportului, prin consilier juridic Stan Vicenţiu Dacian şi intimata-pârâtă Federaţia Română de Pescuit Sportiv, prin consilier juridic Popescu Ştefan, lipsind intimatul-pârât Guvernul României.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că în urma procedurii prevăzută de art. 493 Cod procedură civilă, recursul a fost admis, în principiu, în şedinţa din camera de consiliu din data de 10 februarie 2016.

Reprezentantul intimatei-pârâte Federaţia Română de Pescuit Sportiv arată că renunţă la excepţia inadmisibilităţii acţiunii, susţinând că autorizaţia de afiliere nu este un act administrativ unilateral.

Nemaifind alte cereri de formulat, Înalta Curte constată pricina în stare de judecată și acordă cuvântul părților în raport cu recursul declarat.

Recurenta-reclamantă Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România solicită admiterea recursului, casarea sentinței atacate și, pe cale de consecință, admiterea acțiunii, pentru considerentele expuse pe larg în cuprinsul motivelor de recurs.

În esență, arată că la data când s-a emis autorizația de afiliere a Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv, nu exista un ordin al Ministrului Tineretului și Sportului, așa cum prevăd dispozițiile art. 19 alin. 2 din Regulamentul de punere în aplicare a legii.

Mai arată că art. 1 lit. din Regulament stabilește că autorizația de afiliere este un act administrativ.

În susținerea poziției sale depune la dosar, în ședință publică, concluzii scrise.

Reprezentantul intimatei-pârâte Federația Română de Pescuit Sportiv solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacate ca fiind temeinică și legală, pentru argumentele dezvoltate în întâmpinare.

Depune la dosar decizia nr. 2728 din 23 iulie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 7423/2/2013, precum și decizia nr. 156 din 12 octombrie 1999, pronunțată de Curtea Constituțională, act ce a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 10 din 12 ianuarie 2000.

Reprezentantul intimatului-pârât Ministerul Tineretului și Sportului solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței atacate ca fiind temeinică și legală, pentru argumentele dezvoltate în întâmpinarea formulată în cauză.

În conformitate cu dispozițiile art. 394 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte încheie dezbaterile și reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față:

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea formulată, astfel cum a fost precizată ulterior, reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România (A.G.V.P.S.) a chemat în judecată pe pârâți Ministerul Tineretului și Sportului, Guvernul României și Federația Română de Pescuit Sportiv, solicitând suspendarea executării și anularea Autorizației nr. 1141/15.04.2013 privind afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv.

2. Soluția instanței de fond

Prin sentința civilă nr. 2397 din 16.09.2014, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal - a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Guvernul României, a respins acțiunea în contradictoriu cu acest pârât, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă și a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, în contradictoriu cu pârâții Ministerul Tineretului și Sportului și Federația Română de Pescuit Sportiv.

3. Calea de atac exercitată

Împotriva sentinței civile nr. 2397 din 16.09.2014, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a declarat recurs reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, invocând dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 din Noul cod de procedură civilă.

În dezvoltarea acestui motiv de recurs au fost formulate critici de nelegalitate ce vor fi prezentate în continuare.

Recurenta susține că instanța de fond în mod greșit a reținut că sunt îndeplinite condițiile pentru afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv, atâta vreme cât nu există ordinul Ministrului Tineretului și Sportului, prin care sunt stabilite condițiile avizării sau autorizării afilierii prevăzute la alin.(1), și, pe acest considerent, a dispus respingerea acțiunii.

Inexistența acestui ordin, care ar fi trebuit să stabilească condițiile concrete ale avizării sau autorizării afilierii, este motivul principal pentru care Autorizația de afiliere nr.1441/2013 este

nelegală, fiind emisă cu încălcarea propriei reglementări a M.T.S., drept pentru care anularea acestuia este temeinică și legală.

Recurenta mai arată că pe referatul întocmit de Direcția politici, strategii și performanță sportivă, în vederea eliberării autorizației pentru afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv (F.R.P.S.) la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv (C.I.P.S.), semnat de către directorul acesteia s-a precizat, următoarele: "*de-le director, rog corespondență cu Confederația Internațională de Pescuit Sportiv, din care să rezulte că România nu are alt reprezentant afiliat*".

De asemenea, atât în acțiune cât și în concluziile scrise s-a arătat că A.G.V.P.S. a fost constituită și a funcționat ca o federație sportivă națională în domeniul pescuitului sportiv încă din anul 1958, cu mult înaintea apariției Legii nr.69/2000 a educației fizice și sportului, fiind membră cu drepturi depline, a Confederației Internaționale de Pescuit Sportiv din anul 1957.

Deci A.G.V.P.S. este înscrisă în Confederația Internațională de Pescuit Sportiv și este singura acreditată până acum de această confederație internațională în profil să organizeze campionate naționale și să desemneze echipele reprezentative ale României la Campionatele mondiale, aspecte cunoscute de către M.T.S. În Confederația Internațională de Pescuit Sportiv nu poate fi înscrisă decât o entitate juridică din fiecare țară, iar din România este înscrisă A.G.V.P.S. din 1957.

Recurenta mai arată că pentru înscrierea Federației Române de Pescuit Sportiv, ar trebui ca A.G.V.P.S. să nu mai fie membru cu drepturi depline în condițiile statutului C.I.P.S., ceea ce nu este normal după 57 de ani de activitate neîntreruptă, meritorie și onorabilă pentru România .

La art.21 alin.(1) din Legea nr.69/2000 se precizează că cine sunt structuri sportive, și anume: lit.a) - lit.e) asociațiile sportive, cluburile sportive, asociațiile județene și ale municipiului București pe ramuri de sport, ligile profesioniste, federațiile sportive naționale, la lit.f) "*Automobil Clubul Român, pentru activitatea de automobilism sportiv și Karting sportiv*", iar la lit.g) alte organizații sportive naționale, fără ca A.G.V.P.S. să fie nominalizată într-un fel.

4. Apărările formulate în cauză

Intimații Federația Română de Pescuit Sportiv și Ministerul Tineretului și Sportului au formulat întâmpinări prin care au solicitat respingerea recursului ca nefondat.

5. Procedura derulată în recurs

În cauză a fost întocmit raportul asupra admisibilității în principiu a recursului, iar prin încheierea de ședință din data de 10 februarie 2016, recursul a fost admis în principiu.

6. Soluția instanței de recurs

Analizând sentința atacată, prin prisma criticilor formulate de recurentă, a apărărilor expuse în întâmpinarea intimților, Înalta Curte apreciază că recursul este nefondat, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Prin Autorizația nr. 1141/15.04.2013, Ministerul Tineretului și Sportului a autorizat afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv.

Autorizația de afiliere internațională a fost eliberată de Ministerul Tineretului și Sportului în condițiile prevăzute de art. 38(2) și a prevederilor art. 19 din Regulamentul de aplicare al Legii nr. 69/2000 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 884/2001.

Conform art. 18 lit. t) din Legea nr. 69/2000, Ministerul Tineretului și Sportului „*reprezintă interesele statului în diferite organe și organisme sportive internaționale; negociază și încheie acorduri, înțelegeri, protocoale și alte documente de colaborare în domeniul sportului cu organisme de specialitate din alte țări, pe baza prevederilor legale în vigoare*”.

Ministerul Tineretului și Sportului a autorizat Federația Română de Pescuit Sportiv să reprezinte România la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv.

Recurenta susține că este federație sportivă, dar nu depune nici o probă în acest sens.

Art. 21 alin.3 din Legea nr. 69/2000 prevede următoarele:
Ministerul Tineretului și Sportului organizează, în condițiile stabilite prin prezenta lege, evidenta structurilor sportive prin Registrul sportiv, atribuindu-l fiecărei structuri înscrise un număr de identificare și Certificatul de identitate sportivă.

Din actele și lucrările dosarului rezultă că recurenta nu a depus nici o probă din care să reiasă că este recunoscută în condițiile Legii ca structură sportivă.

Conform art. 37(2) din Legea nr. 69/2000: „*Federațiile sportive naționale asigură reprezentarea României în competițiile sportive și în organismele internaționale la care sunt afiliate*”.

Art. 36 alin. 2 din Legea nr. 69/2000 prevede că: „*Pentru o ramură de sport se poate constitui, în condițiile legii, o singură federație sportivă națională*”.

Înalta Curte constată că instanța de fond în mod corect a reținut îndeplinirea condițiilor de legalitate a emiterii Autorizației nr.1141/15.04.2013 privind afilierea Federației Române de Pescuit Sportiv la Confederația Internațională de Pescuit Sportiv iar documentația transmisă în vederea afilierii îndeplinește condițiile de legalitate impuse de lege.

Documentația referitoare la afilierea unei federații sportive naționale la federația sportivă internațională este prevăzută de art.19 alin.(1) din H.G. nr.884/2001, iar ordinul Ministerului Tineretului și Sportului privind condițiile avizării sau autorizării afilierii prevăzute de dispozițiile art.19 alin.(1) din H.G. nr.884/2001 nu poate deroga de la condițiile dispuse de aceste dispoziții.

Autorizația nr.1141/15.04.2013 reprezintă actul prin care s-a răspuns la cererea de autorizare depusă de Federația Română de Pescuit Sportiv, autorizație care a fost emisă pentru orice altă federație română în ramură de sport, iar Ministerul Tineretului și Sportului are obligația emiterii unei autorizații de afiliere, atâta timp cât federațiile sportive respectă documentația necesară în vederea autorizării afilierii la federațiile sportive internaționale.

De asemenea, instanța de control judiciar, în acord cu cele reținute de instanța de fond, constată că autorizația a cărei anulare se solicită nu este un act administrativ nelegal întrucât, pe de o parte, a fost respectată procedura afilierii reglementată de H.G. 884/2001, federația pătâtă depunând toate documentele enumerate de art. 19 alin. 1 din HG 884/2001, iar pe de altă parte, recurenta nu are calitatea de persoană vătămată, în sensul art. 2 alin. 1 lit. a din Legea 554/2004, sub aspectul imposibilității organizării competiției sportive invocate în acțiune, câtă vreme nu este o structură sportivă conform Legii 69/2000 și nu are ca atribuție organizarea

competițiilor oficiale- cu caracter internațional care au loc pe teritoriul României.

În consecință, Înalta Curte constată că recursul este nefondat, iar hotărârea instanței de fond este temeinică și legală.

7. Temeiul legal al soluției instanței de recurs

Pentru toate considerentele expuse la punctul anterior, în temeiul art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 496 alin. (1) C.proc.civ., Înalta Curte va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul declarat de reclamanta Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România împotriva sentinței civile nr. 2397 din 16 septembrie 2014, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.
Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 11 martie 2016.

JUDECĂTOR,
E. Marin

JUDECĂTOR,
L. Mișan

JUDECĂTOR,
DI Năntires

MAGISTRAT ASISTENT,
A. Leasă

ROMÂNIA
REPUBLICA
CUTTEA
SECȚIA
Prezența copie fiind conformă
cu originalul. *
doc. din nr. 2397/16.09.2014

573
Se-a înscris chitanța/actul de vânzare în
..... în sumă de lei
GREFIER SECT
SECRETAR GENERAL
SECRETAR GENERAL

